

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/79/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622010535
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7622010535.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1, ods.2 písm. a), ods.3 písm. a) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. októbra 2023 v Košiciach, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 21.6.2023, sp. zn. 6T/79/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. b), c), d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obžalovaného A. B. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves sp. zn. 2Pv 51/22/8810 pre skutok, že

dňa 26. januára 2022 v čase okolo 12.10 hod. v meste C. D. E. na ulici F. G. XX/X, bez súhlasu majiteľky rodinného domu vošiel do dvora cez neuzamknutú bránu, odkiaľ prešiel k zadným uzamknutým celoskleneným bielym plastovým dverám domu, na ktorých nezisteným spôsobom rozbil sklenenú výplň, následne vošiel do priestorov domu, kde neoprávnene zotrval, pričom z domu zobral mobilný telefón značky iPhone X 256 GB, zakúpený v roku 2018 a notebook značky Acer nezisteného typu a výrobného čísla, zakúpený v roku 2010, dohodu o vyporiadaní spoluvlastníctva a zúženie bezpodielového spoluvlastníctva v písomnej forme, čím takto poškodenej H. H. B. spôsobil rozbitím sklenenej výplne dverí škodu vo výške 220,- eur a škodu krádežou vo výške 196,74 eur, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. e) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto zahlásil odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že nesúhlasí s napadnutým rozsudkom z dôvodu, že súd nevyhodnotil dôkazy vykonané v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom správne a konal v rozpore so zásadou obsiahnutou v § 2 ods.12 Tr. por. Poukázal na tú skutočnosť, že obžalovaný sa odsťahoval z domu koncom novembra 2021 a z LV č. XXXXX, kat. územie C. D. E. vyplýva, že poškodená je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností – rodinného domu C. G. XXXX na parc. č. XXXX/X a parcel č. XXXX/X, G. XXXX/X, G. XXXX/X I. G. XXXX/X. Dal do pozornosti, že poškodená jednoznačne nedala súhlas obžalovanému, aby mohol vstupovať bez jej súhlasu do jej rodinného domu. Taktiež poukázal na tú skutočnosť, že obžalovaný odovzdal kľúče a poškodená vymenila zámky na dverách. Jednoznačne o vniknutí obžalovaného do domu poškodenej svedčí kamerový záznam, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný sa v uvedenom čase nachádzal bez

súhlasu v rodinnom dome poškodenej. Obžalovaný sa mal aj pred svedkyňou JUDr. E. vyjadriť, že rozbil sklo, a taktiež svedkyňa J. vypovedala, že bol to obžalovaný, ktorý jej povedal, že rozbil okno a je potrebné ho zaskliť. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu podal písomné vyjadrenie k odvolaniu prokurátora, v ktorom uviedol, že nebolo žiadnym dôkazom preukázané, aby obžalovaný mal súdom uložený zákaz vstupu do obydlija, alebo že by bol z užívania nehnuteľnosti vylúčený. To, že poškodená je výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti neznamená automaticky, že obžalovaný ako jej manžel má vstup do nehnuteľnosti zakázaný, pretože právo obžalovaného užívať dom, ktorý je vo vlastníctve poškodenej vyplýva z ich manželstva a rodinnoprávneho vzťahu, pričom návrh na rozvod podala poškodená až dňa 31.1.2022 a manželstvo bolo právoplatne rozvedené 4.11.2022. Ďalej dal do pozornosti, že v čase skutku mal svoje trvalé bydlisko v predmetnom dome a podľa výpisu z obchodného registra mal na uvedenej adrese aj sídlo spoločnosti H. F. C.. Navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Splnomocnenec poškodenej, ako i samotná poškodená sa svojimi písomnými vyjadreniami vo vzťahu k odvolaniu prokurátora vyjadrili tak, že obžalovaný sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval v mesiaci november 2021 a prenajal si byt v C. D. E.. Táto situácia nastala z dôvodu, že ich manželstvo netrpelo iba bežnou krízou, ale jednalo sa o trvalý rozvrat manželstva. Poukázali na tú skutočnosť, že poškodená je výlučnou vlastníčkou predmetného rodinného domu a obžalovaný si bol vedomý tejto skutočnosti, a aj preto dňa 21.1.2022, kedy si vypratával veci z domu, odovzdal poškodenej kľúče od domu, na čo poškodená vymenila všetky zámky na dome. Dňa 24.1.2022 zistila po tom ako obžalovanému odovzdávala maloleté deti, že jej zmizol z chodby domu jeden zväzok kľúčov, a preto opäť vymenila všetky zámky a nainštalovala v dome kameru. Dňa 25.1.2022 odcestovala mimo územia SR. Je toho názoru, že obrana obžalovaného je čiste účelová, nelogická a z kamerového záznamu bolo preukázané, že niekoľko sekúnd pred rozbitím skla sa niekto pokúšal vchodové dvere otvoriť. Obžalovaný po tom ako zistil, že jeho kľúče do vchodových dverí nepasujú, prešiel do zadnej časti, kde rozbil sklo na dverách a vnikol neoprávnene do domu. Je nelogické ak by to bolo tak, ako to tvrdí obžalovaný, že by takúto skutočnosť neoznámil na políciu, resp. vlastníčke domu. Skutočnosť, že mal obžalovaný trvalé bydlisko a sídlo svojej firmy na uvedenej adrese je iba administratívnou záležitosťou, pretože obžalovaný podnikanie prevádzkoval v A. I. E. C. K.. V rodinnom dome prevádzkareň nemal. S oslobodzujúcim rozsudkom poškodená nesúhlasí a je presvedčená, že súd rozhodol nesprávne po nesprávnom zhodnotení všetkých dôkazov.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, avšak pri hodnotení dôkazov nepostupoval v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr. por., ale všetky dôkazy vyhodnotil v prospech obžalovaného.

Obžalovaný A. B. poprel spáchanie skutku. Na svoju obhajobu uviedol, že okno nerozbil, keď tam prišiel už bolo poškodené, stále sa vnímal ako vlastník nehnuteľnosti, v ktorej mal aj nejaké osobné veci. Telefón nezobral, zobral si iba prázdnu krabičku, a že mal vziať nejaký notebook – je to výmysel. Na to, aby mohol vstúpiť do domu uviedol, že súhlas nepotreboval a nemal ani zákaz vstupu a potvrdil, že pred udalosťou odovzdal poškodenej sadu kľúčov od nehnuteľnosti. Do nehnuteľnosti vstupoval sám, do domu vošiel cez okno, ktoré už bolo rozbité. To, že poškodená vymenila zámky nevedel, to sa dozvedel dodatočne. Potvrdil, že tam došla L. E., ktorá ho vyzvala, aby opustil dom, a tiež tú skutočnosť, že objednal sklenárstvo na opravu tohto skla, lebo stále vnímal, že ide aj o jeho nehnuteľnosť. V ďalšom poukázal, že dohoda o vyporiadaní BSM bola len formálnou dohodou z dôvodu, aby sa k nehnuteľnosti nedostali

deti z jeho prvého manželstva. Potvrdil, že z domu sa odsťahoval v novembri 2021 po vyporiadaní BSM, lebo vzťahy s poškodenou neboli ideálne.

Poškodená H. H. B. vypovedala, že v novembri v roku 2021 sa obžalovaný odsťahoval zo spoločnej domácnosti a tomu predchádzala aj situácia z júla 2021, kedy zrušili ich BSM a vyporiadali ho, následne čoho sa ona stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti. Keďže obžalovaný mal v dome ešte nejaké veci, čakal ju pred domom, a keď prišla L. E., vtedy jej odovzdal kľúče od domu a zobral si svoje veci. Poškodená oznámila obžalovanému, že si neželá, aby bez jej vedomia vstupoval do domu, a z toho dôvodu vymenila zámky na dverách. Následne, keď prišiel obžalovaný pre deti, v chodbičke mala položené nové kľúče, a keď sa vrátila, tie už tam neboli, z čoho usúdila, že ich mohol zobrať iba obžalovaný, a preto druhýkrát zavolała kľúčovú službu a vymenila opäťovne zámky na dverách. Keďže mala ísť do Talianska, zároveň kúpila aj kameru a nainštalovala ju do rodinného domu. Obžalovaný vedel, že nie je doma, a ešte počas jej cesty v Senci si u nej preveroval, či si prenajala auto. Keď bola v Rakúsku, kamera vyslala správu, že bol narušený priestor a videla cez kameru obžalovaného. Oznámila to L. E., ktorá tam hneď došla, a ktorej obžalovaný povedal, že rozbil dvere, lebo tam má trvalý pobyt. Poverila L. E., aby vec oznámila polícii. Zistila, že jej zmizol mobilný telefón zn. iPhone, notebook, zdravotné správy a nejaké dokumenty ohľadom vyporiadania BSM. Jednoznačne potvrdila, že obžalovaný nemohol vstupovať do jej bytu, lebo mu oznámila, že si to nepraje ústne aj SMS správou a zároveň odovzdal aj kľúče. Obžalovaný už v tom čase býval v prenájme. Nechala mu iba kľúče od poštovej schránky, ktorá je z ulice a kľúče od brány, že keď príde pre deti, aby si ich mohol zobrať pred domom. Tiež potvrdila, že splnila podmienky, lebo v rámci dohody o vyporiadaní BSM mu zaplatila 38.000,- EUR. Dňa 4.1. ho definitívne vyzvala, aby do domácnosti viac nechodil.

Svedkyňa L. M. E. vypovedala, že poškodená ju telefonicky skontaktovala, aby šla zistiť do domu, čo sa tam deje, a keď tam došla, našla tam obžalovaného, ktorý jej povedal, že tam má trvalý pobyt, a keďže mala na telefóne spustený hovor s poškodenou H. H. B., aj poškodená počula, že jej obžalovaný povedal, že rozbil okno, a že príde sklenárka ho zaskliť. Svedkyňa mala vedomosť, že obžalovaný nemá mať kľúče od domu, keďže bola prítomná pri odovzdávaní kľúčov obžalovaným. Pri odovzdávaní kľúčov povedala poškodená obžalovanému, že si nepraje, aby chodil do domu. K tomu, čo obžalovaný mal vziať z domu sa vyjadriť nevedela.

Svedkyňa L. J. vypovedala, že obžalovaný jej telefonoval, že rozbil sklo na okne alebo na dverách, a že ho potrebuje zaskliť. Keď tam došla, bola tam ešte aj svedkyňa L. E. a dvaja policajti. Vykonala opravu, ktorá stála 220,- EUR a sumu zaplatila L. E..

Podľa Notárskej zápisnice zo dňa 26.1.2018 sp. zn. N 48/2018, Nz 2657/2018, NCRis 2693/2018 spísanej na Notárskom úrade notárom JUDr. N. F. bola medzi obžalovaným a poškodenou spísaná dohoda o zúžení BSM, v zmysle ktorej nebudú do BSM patriť nehnuteľností zapísané na LV č. XXXX a LV č. XXXXX k.ú. C. D. E. s tým, že obžalovaný súhlasil, že nehnuteľnosti nadobudne do svojho vlastníctva poškodená.

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 8C/33/2021, právoplatným dňa 14.7.2021 bolo za trvania manželstva zrušené BSM obžalovaného a poškodenej. Z Dohody o vyporiadaní BSM uzavretej 12.11.2021 vyplýva, že poškodená nadobúda do svojho vlastníctva nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXXX a LV č. XXXXX k. ú. C. D. E. a obžalovaný má nadobudnúť hnutel'ny majetok, a to finančné prostriedky vo výške 38.000,- EUR a všetok majetok spoločnosti H. F. C..

Úradný záznam z kamerového záznamu, ako aj prehraný kamerový záznam obsahuje zábery interiéru domu, a to prízemie. Záznam začína o 12.00.03 hod. V čase o 12.10.10 hod. je počuť zvuk rozbitia skla bez toho, aby bolo vidieť rozbitý objekt, ako aj to, čo spôsobilo rozbitie skla a následne o 12.10.58 hod. je vidieť obžalovaného ako vošiel do domu a presunie sa ku skrini, odkiaľ vzal obal od mobilného telefónu a vložil ho do tašky čiernej farby. Z kamerového záznamu z času pred 12.00 hod. je zrejme, že v čase okolo 9.00 hod. prišla do domu JUDr. E. za účelom kŕmenia mačiek a po ich nakŕmení dom opustila. Podľa prefotenej komunikácie poškodená poslala dňa 4.1.2022 obžalovanému správu, v ktorej ho žiadala, aby jej dal vedieť, keď bude chcieť vstúpiť do domu, lebo bez jej vedomia si to neželá.

Na základe vyššie uvedených dôkazov, ako aj ďalších dôkazov, ktoré boli oboznámené na hlavnom pojednávaní dospel okresný súd k záveru, že konanie obžalovaného nie je trestným činom, pretože

nebolo kamerovým záznamom preukázané, že sklo rozbil obžalovaný. Bolo však preukázané, že obžalovaný do domu vošiel s úmyslom vstúpiť do neho ako do nehnuteľnosti, ktorú užíval.

Odvolaací súd konštatuje, že spravidla vždy existujú dve skupiny dôkazov, a to dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného a dôkazy svedčiace v jeho neprospech. Úlohou súdu je preto veľmi citlivo a uvážlivo vyhodnocovať každý dôkaz samostatne a zároveň všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. Nie je možné iba mechanicky pri existencii protichodných dôkazov poukázať na zásadu „in dubio pro reo“. Je potrebné, aby súd zákonným spôsobom získané dôkazy prísne logicky vyhodnotil a poukázal na ich vierohodnosť a pravdivosť.

Obhajoba obžalovaného bola jednoznačne vyvrátená výpoveďou poškodenej, svedkyne L. E. a svedkyne J.. Poškodená jasne uviedla, že obžalovaný opustil spoločnú domácnosť v novembri 2021, keď si prenajal byt, a tam sa odsťahoval. Jasne popísala, za akých okolností došlo k odovzdaniu kľúčov a zobrať veci obžalovaným z rodinného domu, a taktiež aj situáciu, keď obžalovaný mal zobrať vymenené kľúče z nových zámkov dverí, a keď poškodená túto skutočnosť zistila, opätovne vymenila zámky na dverách, a taktiež nainštalovala kameru do rodinného domu, o čom už obžalovaný vedomosť nemal. Z výpovede svedkyne L. E. je zrejmé, že keď došla do domu, našla tam obžalovaného, ktorý jej tvrdil, že má tam trvalé bydlisko a sám jej povedal, že rozbil okno, a tak vošiel dnu. Túto skutočnosť počula aj poškodená, keďže svedkyňa E. mala na telefóne spustený hovor s poškodenou a svedkyňa J. spontánne potvrdila, že obžalovaný ju zavolať, aby zasklila okno, lebo ho rozbil. Svedkyňa L. E. ešte ozrejmla, že bola v predmetný deň doobeda nakŕmiť mačky a všetko bolo v poriadku. Výpovede poškodenej a vyššie citovaných svedkýň sú vo vzájomnej zhode. Taktiež o objektivite kamerového záznamu nie sú žiadne pochybnosti, pričom sú presne uvedené časové údaje, kedy došlo k rozbitiu skla, a kedy obžalovaný vošiel do domu a začal si brať veci. Aj keď jej pravdou, že kamera nezachytila presne osobu, ktorá rozbila okno, je však zo všetkých vyššie citovaných skutočností zrejmé, že iná osoba, ako obžalovaný to spôsobiť nemohla. Logicky z toho vyplýva, že skutočne obžalovaný už nemal vedomosť, že poškodená druhýkrát vymenila zámky na dverách a nainštalovala kameru pred svojim odchodom do Talianska. Z uvedených časových údajov je evidentné, že ak by sklo nerozbil obžalovaný, musel by sa tam stretnúť s iným páchatelom. Je tiež nelogické, na čo by vôbec obžalovaný sa približoval k domu, a ako by chcel zrealizovať zo svojho pohľadu svoje právo vojsť do domu, keď nemal mať kľúče od domu.

Na základe vyššie uvedených dôkazov aj odvolaací súd konštatuje, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako sa mu kladie za vinu. Objektívne ďalej bolo preukázané, že obžalovaný s poškodenou uzavreli dohodu o zúžení BSM, taktiež rozsudkom za trvania manželstva bolo ich BSM zrušené a na základe ich vzájomnej dohody aj vyporiadané. Poškodená sa tak stala výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností a obžalovanému vyplatila 38.000,- EUR za účelom vzájomného vyporiadania a obžalovanému ešte ostal všetok majetok spoločnosti H. F. C.. Jednoznačne bolo preukázané, že obžalovaný opustil spoločnú domácnosť v novembri 2021, kedy si našiel aj iné bývanie, bolo mu zakázané poškodenou vstupovať do domu, a taktiež obžalovaný odovzdal kľúče od domu poškodenej. V čase skutku bol obžalovaný s poškodenou ešte v manželskom vzťahu, aj keď nevedli spoločnú domácnosť. Návrh na rozvod bol podaný dňa 31.1.2022 a manželstvo bolo rozsudkom zo dňa 18.10.2022 rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 4.11.2022.

Podľa § 3 ods.1 zák. č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky trvalý pobyt je pobyt občana spravidla v mieste jeho stáleho bydliska na území Slovenskej republiky. Občan má v tom istom čase iba jeden trvalý pobyt.

Podľa § 3 ods.2 zák. č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky trvalý pobyt má občan len v budove alebo jej časti, ktorá je označená súpisným číslom alebo súpisným a orientačným číslom a je určená na bývanie, ubytovanie alebo na individuálnu rekreáciu, ak tento zákon neustanovuje inak. Za časť budovy sa považuje aj byt.

Podľa § 3 ods.3 zák.č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky prihlásenie občana na trvalý pobyt nezakladá nijaké právo k budove uvedenej v odseku 2 ani k jej vlastníčkovi a má evidenčný charakter.

Podľa § 194 ods.1 Tr. zák. kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá dopustí sa trestného činu porušovania domovej slobody.

Obydlím iného sa pritom rozumie dom, byt alebo iný priestor slúžiaci na bývanie, vrátane priestorov a pozemkov k nim patriacim, ak sú ako súčasť obydlia uzavreté, inej osoby, než páchatel'a (§ 122 ods.5 Tr. zák.). V zmysle platných zákonov platí všeobecná premisa, podľa ktorej je manžel nevlastník oprávnený užívať byt manžela vlastníka z titulu existujúcich rodinnoprávných vzťahov, najmä povinnosť manželov žiť spolu, neplatí to však bezvýnimočne. Výkon práv totiž nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi ako mimoprávnymi pravidlami ľudského správania sa. Existencia rodinnoprávneho vzťahu zakladá právo manžela bývať v byte, ktorý patrí druhému manželovi ak ide o spoločnú domácnosť rodiny založenú manželstvom. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom uvedeným v rozhodnutí NS SR sp. zn. 2Tdo/50/2016, že rozhodujúcou skutočnosťou je teda to, kto konkrétne obydľie v čase činu reálne užíva (má v ňom svoju domácnosť a súkromie) a nie právny vzťah k takémuto priestoru. Výsledky dokazovania jednoznačne ukazujú, že obžalovaný opustil spoločnú domácnosť, preto existencia „formálneho“ rodinného vzťahu mu nezakladala právo vniknúť do domu, ktorého vlastníčkou je poškodená, keď reálne už v dome nebýval a nemal do predmetného domu ani prístup. Ani adresa sídla firmy neumožňuje v danom prípade obžalovanému neoprávneným spôsobom vniknúť do domu poškodenej, lebo tým, že opustil spoločnú domácnosť, fakticky zmenil aj reálne sídlo firmy a bolo jeho povinnosťou administratívne si zmenu vyznačiť. Napokon, z výpovede poškodenej vyplynulo, že miesto podnikania malo byť v A. I. E. C. K..

Úlohou okresného súdu bude v prípade potreby doplniť dokazovanie a hlavne opätovne zákonným spôsobom vyhodnotiť všetky dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti a následne vo veci rozhodnúť.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd nestotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku okresného súdu, ale stotožnil sa s dôvodmi odvolateľa, ako aj s dôvodmi v písomnom vyjadrení poškodenej, preto podľa § 321 ods.1 písm. b), c), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.